

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Alia diuinorum operum consideratio & admiratio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](#)

Ne partiatur dupli discrinime, ut
Quod nusquam adest par sit vacanti essentia,
Sed singulis Vbiique partibus respondeat.
Dictisque, ceu cuncis sibi aduersantibus,
Et Omnia, vnumq;, & quod est nusquam retro
Vbiique nectentes reclamanti sono,
Sententiarum stabile fulcrum figimus.

680   Quamquam altitudo orationis summa sit,
Elatus in sublime non vis retegere:
Sin euhantur corda ad arcem altissimam,
Reducis ea profunditatem ad infimam,
Ut longitudo nulla ad imum hoc deuolet,
Nec latitudo currat ad fastigium:
At fluxus immensorum ad immensum patens
Porrectione scinditur fusus tua.
Ut, si loqui ita fas sit, quæ adhuc non condita
Coniunctione tui excitentur numinis.
1690   Insistis etenim, ac tum recedis quando ades,
Manes, fugisque exilis, atque umbræ in modum:
Dum detineris, prensionem tum effugis.

Sic ergo inexpleto scientiæ tui
Amore captus, vineam & desiderans
Vindemiare conditorum à te omnium,
Quem carpam & amputem racemum nescio:
Nam dispari speculatione & vtili
Mentem meam diuido, premorque angustiis,
Ad primaque aspirans, ab imis pertrahor,
1700   Atq; énato aduersis in vndis æquoris:

Dei prestan-
tissimæ sapien-
tiæ & essen-
tiæ neminem
neque dicende
neque cogi-
tando assequi
posse.
Ex Psal. 138.

Alia diminu-
tio operum con-
sideratio & ad-
miratio.

Q ij

PISIDÆ, M V N D I O P I F I C I V M.

Vt nauigantibus in cauis pelagi abditis,
Quò latius protenditur vastum mare,
Tantò magis se contrahunt præcordia.

Nam fulgetri si more percurram impetu,
Et volucer attollar, penetrans singulas
Res quasque, & altius ferar, scisso æthere,
P E T R V S recludam clauibus fictus modò:
Nec me hæc in arctum extensio redegerit,
Orbes polorum transiens, superabo aquam,
Forsitan abyssum ex ipso abyssø, & exitum
Initio iungens, videns nec terminum. 1710

Tum pronus incumbens ad imum gurgitem,
Et conuolutus ad cauum voraginis,
Vortigine æstuo, paloque vagus, & denuo
Ad humum reflecto limus cursum meum:
Nam quid ego sum, scintilla nisi si terrea,
Lutumque molle, aut puluis insidens humi?
At quâ auolabo, quem secabóve æthera?
Aut quâ profectus astra feriam vertice,
Orbem actus in quintum Lyceti præsidis? 1720

Aristot. 12.
Metaph.
Psal. 23.

Aut quemnam in alterū polū, aut quam ianuam,
Quæ referat illum, aut quam alteram rursus petam?
Procedo quærens, refugio tangens manu:
Profunda terræ si infimæ conspexero,
Nec támque millenam altitudinem alteri,
Immensitatísque modulum certum sciam:
Discam at mea à terra, meaque matre, ubi
Longissimum pedem suum contraxerit.

Tum

Animiphi-
lophantis
cogitationes
arduae &
anææ.